

INTERESS-A

La revista de l'IES SON PACS

n° 27. Juny de 2009

INDEX

Editorial	2
Les gloses de Mallorca i el hip hop	3
Beatox	5
El maltractament de les dones	6
El surf	7
L'entrevista: De guerres millor no viure'n cap	8
L'entrevista a alumnes de mecànica de l'IES Son Pacs	9
El rastafarisme	10
El fenomen Susan Boyle	11
Activitats en motiu del dia de Sant Jordi	12
Opinió: No a les quatre avaluacions	15
Si a les quatre avaluacions	17
L'ecotaxa	19
<i>Slumdog millionaire</i> torna a ser polèmica	21
Tri campions	22
Kobe Bryant	23
Mallorca prix	24
Pèls de colors	25
Poemes	27
Acudits	28

Portada: Natàlia Llopis 3r d' ESO i contraportada: Estefania Escobar 3r d'ESO. La il.lustració de la portada va guanyar el concurs en motiu de la festa de Sant Jordi. Representa la imatge de l'engendrament llegendari del Rei Jaume I. La il.lustració de la contraportada correspon a uns dels dibuixos finalistes i representa la imatge de l'àguila reial, aquella que va veure el Rei en Jaume quan va desembarcar a l'illa de Mallorca.
Copyrigh Optativa de periodisme *curs 2008-2009. SON PACS. Palma. Coordinació: Marisa Cerdó.

EDITORIAL

És aquest el darrer número de la revista d'enguany i no volem acabar el curs sense donar una visió d'allò que ha estat el més important per a nosaltres. Abans de començar volem que quedi clar que aquesta és una opinió personal, la del grup redactor de la revista.

Sobre els mòbils

Enguany a l'institut hi ha hagut “moguda” amb els mòbils. Ja sabeu que hi ha alumnes que han fet gravacions d'altres alumnes dins l'institut i això està prohibit ja que després, si aquestes imatges es pengen a Internet, hi ha gent que en pot fer un mal ús i això pot tenir conseqüències greus.

Estam d'acord que prohibeixin els enregistraments d'imatges dins l'institut, ara bé, d'això; a haver de prohibir l'entrada de mòbils al centre, pensam que hi ha una llarga distància. Hi ha alumnes que duen el mòbil a l'institut per necessitat, per una urgència i creim que prohibir això és exagerat.

Sobre els professors

En general no podem dir que la nostra visió dels professors sigui molt satisfactòria. N'hi ha que parlen tot el temps i d'altres només ens renyen. El més greu és que hi ha algun professor que ens ha perdut el respecte; i això ens ha molestat. Es creuen que com que tenen el poder, tenen el dret de poder dir-nos tot el que volen o pensen de nosaltres; en canvi nosaltres no podem dir el que pensam d'ells. Si alguna vegada hem anat a parlar amb el cap d'estudis, no ha servit de res. L'únic que hem aconseguit, ha estat que ens suspenguin. Creim que això és una injustícia.

Per altra banda, hem de reconèixer que s'ha de tenir molta paciència per aguantar segons quins alumnes. Si ens posam en el lloc dels professors, reconeixem que a vegades és difícil fer front a alguna situació que es produeix dins l'aula.

Per últim, volem desitjar-vos unes bones vacances d'estiu i fins el curs que ve!.

Les Gloses mallorquines i la música hip-hop

Tothom sap que el hip hop és un estil musical de molta actualitat. Molts de nosaltres coneixem els noms dels rapers que fan música hip-hop en aquests moments. El que no sabem és que a les Illes Balears el hip hop està representat en forma de glosa; és a dir, que dins la música popular mallorquina hi ha una tradició molt antiga semblant a l'estil hip-hop; es tracta de les gloses.

En aquest article he fet una comparació entre aquests dos estils musicals aparentment tant diversos.

Les gloses són una mena de composició popular molt lligada a la realitat de les illes, de caràcter oral, rimada i normalment improvisada, és a dir que es va inventant en el mateix moment en què es declama. El rap en canvi, és un estil musical també rimat que sorgí als barris negres novaiorquesos a principis dels 80 molt vinculat als ambients de la cultura hip hop.

Els glosadors, de la mateixa manera que els cantants de música rap, mantenen un diàleg improvisat entre ells. Aquests “enfrontaments”, s'anomenen *batalles de galls* en el llenguatge hip-hop, i reben el nom de *combats de glosadors* en el cas del món de la glosa. El mèrit d'aquests enfrontaments és que són improvisats.

Per a aquells que no hagueu vist o sentit mai un combat de glosadors, aquí en teniu una mostra:

Ja s'ha despert s'animal,
que bramula i penga roncós;
té negre s'història:
li diven Tià Vidal
es més beneït de Cas Concos.

És es més beneït del món,
i pretén de ser deixondit.
Sa dona que l'ha avorrit
perquè diu que és maricon .

Un homo que no té dona
sempre el veuràs mal-sofrit
perque quan vé mitjanit
s'aucellet no vol fer nona

Aquí teniu un exemple d'una batalla de galls:

Te ha tocado con Termineitor,
cachitas, el premio no es un abdomineitor.
Anda, tonto, que yo te la clavo ,
rubio y cuadrado , este es Jonny Bravo.
Un ruido se escucha, va al gimnasio
y tira aposta el jabón en la ducha.

Mira, esto va de hiphop,
termineitor? Este no me llega ni a robocop
Soy el breaker (breiker), sabéis porque es robocop?
Porque el hijo de p... pierde aceite
Déjame que hable, tiro el jabón I lo recoge tu p... madre.

Després de llegir aquests fragments que són només una petita mostra de la música hip-hop i del món de la glosa, les diferències més notables entre aquests dos estils musicals són:

- ✓ Mentre que a les gloses mallorquines els personatges (Tià Vidal) i els llocs que se citen són de la realitat més immediata al glosador; en aquest cas Mallorca (Cas concos), a les batalles de galls se citen noms de personatges que pertanyen a la realitat americana o anglo-saxona. En aquest fragment de rap apareixen personatges del món del cine o de la televisió americana com per exemple: Robocop, Termineitor, o Jonny Bravo.
- ✓ Les gloses estan escrites en la llengua de Mallorca i en canvi les batalles de galls són composicions escrites en castellà o en anglès.
- ✓ La música rap és més moderna perquè ha aparegut ara, als anys setanta; mentre que les gloses són composicions molt antigues, són una mostra de literatura popular anteriors al segle XVI.
- ✓ Les gloses mallorquines poden anar acompanyades d'una ximbomba. En canvi a les batalles de galls la música està feta per ordinador.

Les coincidències entre gloses i música rap són:

- ✓ Les lletres de les gloses mallorquines són de caràcter picant tal com les de les batalles de galls.
- ✓ Les dues són improvisades.
- ✓ Van acompanyades de música.
- ✓ Són composicions per esser cantades o recitades, per això solen tenir rima

Fran Sapiña 2AS

Beatbox

El beatbox és una pràctica que consisteix a tractar d'imitar els sons d'una caixa de ritmes amb la boca.

Hi ha diferents estils: el freestyle; que consisteix a improvisar; el covers; que és fer temes de versions conegudes, el layer; que consisteix a cantar i fer beatbox a la vegada i l'scratch; que tracta d'imitar el so que fa un vinil quan el retxen cap enrere.

Aquesta pràctica va començar als anys 80 quan els rapers del Bronx i de Brooklyn etc. no tenien diners per a comprar ràdios per escoltar música i varen tenir la idea de cercar altres mitjans per fer bases musicals per a les seves composicions.

Els millor beatboxers són: Rahzel, Joel Turner, Killa Kella etc.

El beatbox és difícil d'aprendre però amb esforç tot s'aconsegueix. Està considerat com el cinquè element del hip hop juntament amb el grafiti, mc, dj, breakdance.

A l'estat espanyol el beatbox ara es comença a conèixer gràcies a programes com *Tu sí que Vales* on un dels participants va guanyar una de les edicions fent beatbox.

Fran Sapiña 2 AS

Violència de gènere

La policia de Palma va publicar recentment als mitjans de comunicació d'aquesta illa, unes dades sobre la violència de gènere que ens han sorprès:

- ✓ Mentre que el 2004 es registraren 387 delictes, el 2008 gairebé la xifra de víctimes s'ha duplicat
- ✓ La meitat de les víctimes eren dones que ja havien fet una denúncia anteriorment
- ✓ Els agressors solen tenir entre 21 i 40 anys
- ✓ Les víctimes no només són dones, hi ha també homes, però menys, de les 308, només 29 eren homes.
- ✓ La majoria de persones que reben maltractaments conviuen amb els maltractadors.

Creiem que aquestes dades donen una visió de la realitat molt negativa. En definitiva, és una barbaritat, sobretot per a les dones que han de patir aquesta situació. La realitat és que hi ha moltes de dones de l'estat espanyol que encara moren per culpa dels seus marits, més que no pas per víctimes d'ETA per exemple. Pensam que no s'han pres mesures suficients encara per tractar d'evitar aquestes morts. Encara se'n poden fer moltes més.

Com tots sabem a l'institut rebem informació sobre educació sexual, sobre trastorns alimentaris etc... Per evitar la violència de gènere, potser seria necessari rebre informació sobre de quina manera, per exemple una dona es pot defensar de la violència masclista o dels abusos sexuals dins l'entorn familiar; són situacions que lamentablement són d'actualitat i perjudiquen el bon clima familiar.

El masclisme és una de les causes més importants d'aquest tipus de violència. A l'institut, no és estrany sentir per part d'alguns companys nostres, comentaris ofensius contra les dones. Això ens fa pensar que pot ser, en un futur, aquestes persones es converteixin en futurs maltractadors.

Pot ser ara encara hi som a temps i es pot evitar que aquests comentaris masclistes augmentin i es converteixin en un mal sense retorn.

Pot ser una manera d'evitar els comentaris masclistes seria penjar aquest cartell pels passadissos. I vosaltres, què en pensau?

Clàudia Serra

Foto cedida per

Marisa Cerdó

EL SURF

El surf existeix des de fa més de 500 anys a les Illes de Polinèsia. L'any 1778, un explorador anglès anomenat James Cook va descobrir les illes Hawaii. Cook anava anotant tot el que veia en un dietari. Les primeres referències a l'existència del surf apareixen en aquest dietari. Diu Cook que en arribar a l'illa, va poder observar com els indígenes s'acostaven a la seva barca bracejant damunt una post que surava.

Amb el temps, els colonitzadors europeus, varen esclavitzar els indígenes i el surf es va deixar de practicar. Finalment Cook va ser assassinat pels nadius. En el segle XX el surf va tornar a practicar-se. Els indígenes de la Micronèsia i els de les Illes del Pacífic del sud també es desplaçaven per damunt les ones. Ho feien en canoes i en les seves barques pesqueres.

Els turistes i militars de Hawaii, es van començar a interessar per la fama del hawaia olímpic Duke Kahanamoku que practicava el surf. A partir d'aquell moment va començar a practicar-se a les costes de Califòrnia i Austràlia. L'afició es va estendre aviat a altres països veïns. Eren els anys 50 o 60.

Les planxes eren grans i de fusta, el surf semblava un esport molt rudimentari i simple. Amb el temps va agafar complexitat gràcies a l'audàcia de nous surfistes com Óscar Rodríguez, molt àgil en les grans ones. També van evolucionar els moviments sobre les ones, van crear planxes més bones d'usar: és a dir, més lleugeres i ràpides en les quals es poden fer moviments nous i acrobàcies.

Després de la Primera Guerra Mundial, les planxes de fusta varen ser substituïdes per d'altres buides per dins, però a la Segona Guerra Mundial, quan es descobrí el plàstic, el surf va canviar de manera definitiva.

Ara es practica com un esport, es fan competicions i fins i tot es donen beques. Ara mateix és un esport que gairebé tot el món el practica.

Felipe Amexis 2BS

DE GUERRES, MILLOR NO VIURE'N CAP

Jo som en Bernat Moll i he entrevistat el meu padrí, el senyor Riera amb l'objectiu de saber com va viure la guerra civil Espanyola.

Bernat: Hola senyor Riera(..). Vostè quants anys tenia quan va començar la guerra?

Senyor Riera: Doncs devia tenir uns 6 o 7 anys.

Bernat: Va deixar d'anar a l'escola?

Senyor Riera: No, hi havia escola normalment, però quan sonaven les sirenes s'interrompien les classes.

Bernat: Què es menjava al temps de guerra?

Senyor Riera: Pla de blat de moro, cartilles de racionament i nosaltres com que teníem hort, fruites i verdures.

Bernat: Quins menjars no hi havia?

Senyor Riera: Llegums, farina, i per a molta altra gent; moltes coses més imprescindibles.

Bernat: Tenies por?

Senyor Riera: Sí, teníem molta por.

Bernat: Hi havia bombardeigs a les nits?

Senyor Riera: Sí, n'hi havia molts de bombardeigs.

Bernat: Quan sonaven les sirenes?

Senyor Riera: Quan venien els avions o els canyons.

Bernat: Hi havia pànic?

Senyor Riera: Sí, la gent anava corrents als refugis. Quan desembarcaven els vaixells a Porto Cristo la gent s'assustava molt perquè passaven els camions plens de soldats.

Bernat: Els nins sabien el que estava succeint?

Senyor Riera: No, però me'n record d'una anècdota. Érem a l'hipòdrom, jo duia una camisa blava i hi havia una manifestació a favor de la falange. En aquell moment va passar un avió que tirava octavetes amenaçant que farien esclatar la guerra. Al dia següent a les 6:00h van començar els bombardeigs i jo vaig dir a ma mare: -veus mu mare? No hauria d'haver duit la camisa blava!

Bernat: Els nins d'un bàndol jugaven amb els dels bàndols contraris?

Senyor Riera: Sí que hi jugàvem, però a Manacor quasi tothom era de la falange.

Bernat: Es barallaven les famílies entre ells?

Senyor Riera: Entre els veïns, l'ambient era tens, si eren de bàndols contraris; a vegades s'escrivien amenaces a les portes de les cases

Bernat: Adéu i moltes gràcies .

Senyor Riera: Gràcies a vostè i desig que no torni a passar.

Entrevista als alumnes del cicle formatiu de mecànica de l'IES Son Pacs

Hem pensat de fer aquesta entrevista als alumnes de mecànica de l'IES Son Pacs perquè trobam que poques vegades apareixen informacions referides als alumnes d'FP a les pàgines de la revista, i tenim curiositat per conèixer-los una mica més.

C: A part de fer mecànica quines assignatures més feu?

A.M.: Fórmules, motors, i circuits de fluïts

C: Per què vareu preferir cursar F.P. i no batxillerat?

A.M.: Perquè batxillerat és més difícil

C: Per què heu elegit mecànica??

A.M.: Perquè ens agrada

C: Quines aficions teniu?

A.M.: Els cotxos i anar de festa

C: Treballau, a part d'estudiar?

A.M.: Gairebé ningú

C: Notau diferències entre els professors de F.P i E.S.O?

A.M.: Si, perquè no estan tan a damunt teu

C: Digau 3 coses positives i 3 negatives del que estudiau.

A.M.: Senzillament, fas el que vols, no se'ns ocorre res més i; de dolent, l'únic inconvenient és que s'ha d'estudiar.

C: Per què creieu que les dones no estudien mecànica?

A.M.: Per l'esforç físic i a més, no s'atreveixen a apuntar-se

C: Per fer les pràctiques, qui vos deixa el cotxe?

A.M.: els tria el tutor, que els duu de la deixalleria o bé són cotxes que estan donats de baixa

C: Quina opinió tenen els vostres pares sobre el fet que no estudiieu batxillerat?

A.M.: mentre estudiem, ja els va bé

C: Quants anys dura el curs?

A.M.: 2 anys

C: Quants alumnes sou a l'aula?

A.M.: Ara som 13, però en començarem 25

C: De quina edat fins a quina edat hi ha estudis de mecànica?

A.M.: De 17 fins a 19

C: Us agradaria que s'hi apuntassin dones?

A.M.: Si

C: Algun suggeriment per millorar el funcionament de l' institut?

A.M.: No ens agraden les càmeres que hi ha als passadissos i dins l'aula i no ens agrada que no ens deixin aparcar el cotxe dins el recinte

Clàudia Serra i Elisa Fernández .

Noms dels entrevistats: Boris, Dani, Jeremi, Toni, Tolo.

Rastafarisme

El rastafarisme és una religió monoteïsta, o sigui, que creu en un sol Déu. Es pareix molt al cristianisme però a diferència d'aquests, els rastafaris creuen en Haile Selassie, emperador d'Etiòpia, que és el seu Déu. El nom prové de la paraula Ras (Príncep) i Tafari Makonnen el seu nom abans de la coronació. Els seus seguidors s'anomenen rastafaris. Aquesta religió és coneguda principalment a l'illa de Jamaica, i va aparèixer en els anys 70.

Un dels seus símbols és la música reggae, típica de Jamaica i dels voltants. Uns dels cantants més coneguts és en Bob Marley que va morir per una infecció al dit del peu jugant a futbol. Com que el rastafarisme prohibeix amputar parts del cos, va morir l'11 de maig de 1981. Marley va ser un gran revolucionari de la religió i va ser considerat un profeta. Una de les pautes és fumar marihuana, com un mitjà d'aproximar-se al seu Déu.

Bob Marley va néixer a Nine Miles, Saint Ann Parish, Jamaica el dia 6 de febrer de 1945. El seu nom original és Robert Nesta Marley, va ser un músic de reggae i va treure 5 discs.

Felipe Amexis 2BS

El fenomen Susan Boyle

Susan Boyle és una dona d' Escòcia de 47 anys que va néixer el 15 de juny de 1961. Va començar a cantar als dotze anys en una coral i en concerts escolars. Enguany s'ha presentat per primera vegada a un programa de televisió britànic GOT TALENT i ha deixat el jurat bocabadat.

Quan va sortir a l'escenari ningú no s'imaginava que pogués cantar tan bé. En acabar l'actuació va rebre molts aplaudiments i els jutges li varen donar el premi. La cançó que va interpretar va ser: I DREAMED A DREAM .

El més xocant del cas Boyle ha estat el seu aspecte físic I és que no és habitual que algú amb el seu aspecte aparegui en les pantalles dels nostres televisors

Així i tot, l'entrada en escena de Susan ha tengut un gran ressò mediàtic. Des del primer moment va començar a rebre ofertes de per tot, una de les més sorprenents ha estat la d'una companyia de televisió porno. La productora de cinema Kick ASS FILMS, segons diu un diari britànic li ha ofert un milió de dòlars a canvi de perdre la virginitat en el rodatge de la pel·lícula. .

Bryan Bolívar Jiménez 2n d'ESO

ACTIVITATS EN MOTIU DEL DIA DE SANT JORDI

Enguany el calendari d'actuacions en motiu del dia de St Jordi ha estat ben atapeït i hi ha hagut molta de participació; tant d'alumnes com de professors i també de departaments didàctics.

Dia 30 d'abril :Intercanvi de llibres usats. Els alumnes duien llibres de ca seva i els canviaven per altres que els tutors de tots els nivells educatius havien anat recollint durant la setmana.

Dia 24 d'abril: Els alumnes de 1r de batxillerat varen vendre roses i posaren en marxa un projecte nou de missatgeria instantània. La finalitat era recollir doblers per al viatge d'estudis del curs 2010. A més a més enguany han posat en marxa una proposta ben original: El Servei de missatgeria *St. Jordi expres*.

Durant un dematí, els alumnes de 1 de batxillerat es convertiren en Cupidos o déus de l'amor. Qualsevol alumne o professor de Son Pacs que s'acostàs a ells podia sol.licitar els seus serveis i enviar un poema o missatge d'amor i una rosa, a la persona estimada de manera anònima. El servei va ser un èxit i prova d'això és que es varen vendre la totes les roses.

Però sens dubte, l'activitat que centrà l'atenció d'alumnes i professors durant aquesta edició de la setmana del dia de Sant Jordi van ser les actuacions que es varen dur a terme de dia 22 fins al 30 d'Abril i també dels dibuixos que varen estar exposats al vestíbul en motiu del llegendari de Jaume I . Hi participaren tots els alumnes del centre des de 1r fins a 2n de batxillerat. Aquí teniu una petita selecció dels dibuixos que passaren a la final:

Sobre els dibuixos

Enguany hi ha hagut premi per als millors dibuixos. La qualitat dels treballs presentats va obligar el jurat a declarar exaequo el premi de la categoria del segon cicle.

Els millors dibuixos han estat portada de les dues darreres edicions d'aquesta revista i a més els seus creadors han estat gratificats amb un Ipot nan. Els noms dels guanyadors han estat: en la categoria de 1r cicle secundària; Joan Torrents de 1r d'ESO i en la categoria de 2n cicle secundària i batxillerat; Natàlia Llopis de 3r d'ESO i Cristian Maymó de 1r de batxillerat.

Sobre les lectures públiques

Pel que fa a les lectures públiques, hem de destacar que hi va haver més de 20 actuacions al llarg de la setmana. La participació va ser també molt variada pel que fa als departaments: departament de clàssiques, departament d'anglès, departament de català, departament d'orientació....

La qualitat de les actuacions va ser tan elevada que fins i tot es varen haver de repetir actuacions ja que molt del públic que volia assistir a la representació no ho va poder fer, per falta d'espai. És el cas de l'obra Lisístrata d'Aristòfanes a càrrec dels alumnes de 2BB i de la seva professora Mª José Valle.

Alumnes de 2n batxillerat moments abans de l'actuació de Lisistrata

També varen esser molt aplaudides les actuacions que varen optar en segona ronda al premi de millor actuació en llengua catalana. La iniciativa dels premis de les millors actuacions en català va ser possible gràcies a la subvenció que va facilitar el Servei de dinamització lingüística de l'Ajuntament de Palma

Per a la concessió dels premis el jurat va tenir com a criteri: l'originalitat, la creativitat, l'esforç personal, la interpretació la dicció, l'ús adequat de la llengua i l'adequació de l'obra al tema central que era la celebració del dia de St. Jordi. La decisió del jurat va ser molt difícil de prendre a causa de la qualitat de les actuacions. Finalment els premiats varen ser:

Categoria individual:

Premi exaequo: Natàlia Negre de 4 ESO i Laura López de 3r ESO per la interpretació d'un monòleg extret de l'obra Criatures de T de teatre.

Categoria col·lectiva:

1r d'ESO: Pepa de Xisco Hernández, Xisca M. Matia i Ana Cabot

2n d'ESO: 4 poemes divertits: Carme Pizà, Helena Pons, Ain Nicolau, Alba Pizà, Joan Morell i Clàudia Serra.

4t d'ESO: La llegenda de St. Jordi a càrrec dels alumnes: Martí Guardiola, Filip Firastraeru, Margalida Català, Sebastián Cuenu, Consuelo Bioko, Antoni Díez i Sebastià Carbonell.

LA CIGARRETA 100.000

Alguns dels alumnes redactors d'aquesta revista hem participat en les actuacions i és per això que publicam el poema que vàrem interpretar. Encara que no resultàs guanyador, ens fa il·lusió que el conegueu perquè a més fa referència a un tema de molta actualitat: el consum de tabac.

L'actuació es diu *La cigarreta 100.000* i ha estat protagonitzada per: Maria del Mar Campins, Elisa Fernández, Clara Carbonell, Katiana Alomar, Karen Cubero, Jessyca Aguilera, Andreu Aulet i Sergi Beltran. Aquesta actuació està dedicada a la gent que fuma senzillament perquè és una moda o per vici.

LA CIGARRETA CENT MIL

Avui fumes, Noèlia,
la cigarreta cent mil,
ros americà,
de verí la boca plena
i a l'empassar-te
la glopada de fum
sents un profund
plaer que t'allibera;
(no és certament aquesta
la manera de viure bé)
i omplis els buits
de la teva vida
amb aquesta seductora boirina
que lentament t'envaeix
i t'enverina.
- És moda-, deies,
quan vas començar;
ara voldries deixar-ho
i no pots, és clar;
el tabac et crida,
t'acompanya, et calma,
perfuma el teu pensar...
Ets esclava d'ell, Noèlia,
i... et pot matar!

NO, A LES 4 AVALUACIONS

Al principi del curs passat després de tornar de vacances d'estiu ens van informar que el curs no seria com els altres, sense cap altre avís ens van dir que estaria estructurat en 4 avaluacions. En opinió del director i d'una sèrie de professors, amb les quatre avaluacions els alumnes obtendrien millors resultats perquè els alumnes no es relaxarien tant.

Jo ara a aquestes persones els faig la següent pregunta: Què tal això de les 4 avaluacions? Es nota un gran canvi? Estau segurs que tothom fa més feina i el nivell dels alumnes és millor?. La veritat, jo crec que aquesta pregunta quedaria sense resposta, per no haver de reconèixer l'error que han comès.

En primer lloc el professorat és el primer que es queixa que la temàtica que s'ha de donar al llarg del curs mai s'acaba i diuen la seva famosa frase "És que anam molt endarrerits". Quan diuen això jo pens, per què no ho expliques als inventors de les 4 avaluacions?. No s'adonen que si hi ha 4 avaluacions això suposa més hores perdudes de classe, per poder fer exàmens i corregir-los, més exàmens acumulats i

menys matèria per examen?.

Per una altra banda, ja sabeu la dita: "Val més anar a poc a poc i fer la feina ben feta, que no aviat i malament". Les quatre avaluacions han suposat un drama per nosaltres perquè sentim una gran impotència quan veim que l'època d'exàmens s'acosta. Els professors fan un esforç per explicar més matèria i a més, quan els demanes dubtes o més temps per explicar coses que no han quedat prou clares, et diuen que no es poden permetre perdre el temps amb això perquè han de continuar impartint matèria.

Que hagi aprovat, no vol dir que hagi començat a entendre allò que no entenes i no havien tengut temps d'explicar els professors. El problema però no s'acaba aquí, perquè molta d'aquesta matèria sortirà més endavant perquè moltes de les assignatures apliquen el criteri de l'avaluació contínua.

Un altre punt que m'agradaria argumentar és el fet que avui en dia sembla que s'ha posat de moda parlar de l'estrès, i més concretament que els alumnes sofrem estrès.

És possible que tinguem estrés però crec que no és la paraula més correcta, el que ens passa de veritat és que amb les 4 avaluacions ens hem vist ofegats per la feina. El que crema més per dins, és que el final no es veu.

Posaré un exemple molt clar i que personalment m'ha passat a mi. Les darreres dues avaluacions com sabem han estat molt juntes i sense cap tipus de descans, podríem dir que la setmana intermèdia entre les dues avaluacions ha estat el temps de descans d'un partit de futbol. En total han estat gairebé dos mesos d'exàmens continuats un darrera l'altre. I què passa? un mes en aquest ritme es pot aguantar, però quan veus que just a continuació et ve un altre mes a sobre, et vénen ganes de tirar els llibres per la finestra.

Mirau si aquesta avaluació ha estat un gran exemple de bona planificació que fins i tot, es van haver d'endarrerir les juntes d'avaluació per falta de temps ja que no hi havia hagut temps de realitzar tots els exàmens corresponents a l'avaluació. Això demostra, una vegada més la mala idea que és introduir les 4 avaluacions.

Un altre aspecte que s'ha de tenir en compte per als de primer de batxillerat ha estat que nosaltres aquest any hem començat un nou nivell escolar, per tant la dificultat era major. A més, hem hagut de sumar que els professors volien augmentar el nivell de dificultat de les assignatures en comparació a altres anys. Tot això ha estat la causa que ha provocat que molts dels alumnes hagin tret mals resultats i hagin abandonat el batxillerat.

Per una altra banda m'agradaria afegir que a la revista escolar hi ha alumnes que s'han queixat de les 4 avaluacions, la majoria d'alumnes excepte els de primer d'ESO estaven en contra. Això demostra que en els cursos superiors, la dificultat de les matèries és molt major, i per tant, és natural que els alumnes s'indignin perquè no volen afegir més dificultats.

Si el que es vol és intentar fer augmentar el nivell escolar la solució no són les 4 avaluacions, s'han de buscar altres mesures.

I per acabar vull explicar que a l'hora d'introduir canvis en una planificació s'hauria de tenir en compte la nostra opinió perquè som els alumnes, els primers afectats, els que sofrem els canvis directament.

Francesc X. Marcé 1 BB.

SÍ, A LES 4 AVALUACIONS

Amb aquest escrit vull demostrar que la iniciativa de les quatre avaluacions no és un capritx ni parteix del buit sinó que la idea de les quatre avaluacions ha sorgit com a conseqüència de l'acumulació d'una sèrie de fets que hem de datar en el curs escolar 2006-07. En aquell curs escolar una sèrie de tutors varen parlar de la possibilitat que, per augmentar el rendiment escolar seria bo, planificar el curs en quatre avaluacions.

Durant el curs de 2007, en el transcurs d'una reunió que vaig mantenir el mes de maig amb els caps de departaments del centre, es va parlar també de la possibilitat d'introduir aquest canvi en la planificació del curs escolar.

Quan l'any 2007 em vaig presentar amb el meu equip com a candidat a la direcció d'aquest centre, un dels punts del meu programa era precisament aquest, la implantació de les 4 avaluacions.

L'objectiu d'introduir aquesta mesura ha estat, d'una banda, obtenir una millora del rendiment dels alumnes, i de l'altra, aconseguir per part de les famílies una major implicació en el procés d'aprenentatge dels fills. A més a més, a l'hora d'introduir aquest canvi, comptàvem amb el suport dels tutors que són al cap i a la fi, els que tenen un contacte directe amb l'alumnat.

Allò que sempre ens ha encoratjat a continuar pensant que és una bona iniciativa és la voluntat de millorar i la d'educar l'alumnat dins la cultura de l'esforç.

Per una altra banda, aquesta mesura ajuda a controlar aquells alumnes que duen assignatures suspeses, sobretot, si tenim en compte que a partir d'ara i segons dicta l'ordre d'avaluació, els alumnes que duen més de 4 assignatures suspeses el mes de juny ja no tenen la possibilitat d'anar als exàmens de setembre.

Allò que ens va decidir d'una manera definitiva a continuar pensant que les quatre avaluacions eren una bona mesura, han estat les darreres normatives que acaben d'aparèixer des d'inspecció educativa i des de la Conselleria i el Ministeri d'educació.

En l'Ordre d'avaluació, s'hi recorda que l'avaluació és contínua, que ha de ser formativa, reguladora i orientativa de cara al professorat, l'alumnat i les famílies. Les sessions d'avaluació, són un factor decisiu perquè és el moment en què els tutors reben informació sobre el procés de formació dels alumnes.

En aquest sentit, les quatre avaluacions representen una bona plataforma perquè els tutors puguin recollir informació i orientar millor les famílies.

A més, en el decret que acabar de publicar el Ministeri d'educació i en les instruccions que rebem per al curs que ve des d'Inspecció educativa queda molt clara la idea que els equips directius i docents han de cercar compromisos amb les famílies. És per aquest motiu que s'han de crear mecanismes de comunicació i interacció de manera periòdica entre el centre i les famílies.

Durant la segona avaluació i vist que entre el professorat hi havia comentaris adversos, vaig decidir demanar personalment l'opinió als components de cadascun dels departaments que formen part de l'institut. En acabar la gira de reunions, vaig concloure que:

- ✓ és negatiu esperar el mes de desembre per lliurar resultats a les famílies

- ✓ és positiu que hi hagi una primera reunió entre tutors i equip docent del curs com a mínim al cap de 6 setmanes.
- ✓ és positiu traslladar informació a les famílies.
- ✓ és positiu acabar l'avaluació abans d'iniciar unes vacances.

Vist tot això, crec que allò més convenient per tots és llançar una proposta que estigui orientada a conciliar les dues postures sempre en benefici dels alumnes que al cap i a la fi, són el principi que dóna sentit a la nostra tasca com a docents.

Trob convenient per al curs que ve posar en marxa una planificació que tenguí en compte aquests 4 punts bàsics:

- ✓ realitzar una avaluació al cap de cada sis setmanes.
- ✓ Acabar els períodes d'avaluació amb cada trimestre.
- ✓ Facilitar a les famílies un informe que sigui precís i fàcil d'elaborar

Antoni Quintana Torres, director de l'IES SON PACS

L'ecotaxa

L'ecotaxa és un impost que s'aprovà durant el govern pacte de progrés, l'any 2001 i que va estar en vigor fins l'any 2003. L'objectiu d'aquesta taxa era fer pagar 1 euro al dia a les persones que pernoctassin als hotels de les Illes Balears. Aquests diners havien d'anar destinats a adquirir finques de propietat pública i a contribuir a la preservació del medi ambient que el turisme havia anat degradant.

Segons el meu parer, es tracta d'una mesura excel·lent, atès que Mallorca, i tot el conjunt de les Illes Balears, viuen de la seva imatge. Per tant, s'ha d'intentar preservar al màxim la riquesa de l'ecosistema balear.

Aixó no obstant, la mesura topà amb l'oposició frontal del partit popular, de la majoria d'hotelers de les Illes i d'un sector d'Unió Mallorquina, que tot i que havien recolzat la proposta en els seus inicis, no dubtaren a eliminar-la quan s'aliaren amb els populars per tal de continuar al poder. Els opositors a la proposta esgrimien els següents arguments:

En primer lloc, argumentaven que la implantació de l'ecotaxa feia disminuir el turisme. Aquest argument és totalment erroni, ja que fer pagar 1 euro al dia per persona no pot fer disminuir substancialment l'ocupació hotelera. Les ocupacions hotels d'aquell any (2001,2002,2003) foren properes al 90% només una mica inferiors a la dels anys anteriors. La causa de la disminució de l'arribada de turistes s'ha d'atribuir en part a la campanya iniciada pels propis hotelers per tal de boicotejar la proposta.

En segon lloc, eren els hotelers els responsables de recollir els doblers. Segons ells, això perjudicava la seva imatge. Ara bé no hem d'oblidar que els han estat els hotelers els qui han contribuït a embrutar la imatge de Mallorca i de totes les Balears amb la construcció indiscriminada dels seus establiments.

Finalment, els opositors a la mesura afirmaven que els doblers recaptats mitjançant l'impost eren malgastats i, en definitiva, servien com a nous focus de corrupció. Aquesta afirmació és falsa, de la mateixa manera que les anteriors ja que, mitjançant

els doblers de l'ecotaxa s'han pogut adquirir grans finques com la de Son Real a Santa Margalida, que, altrament, haurien acabat com a camps de golf.

La finca de Son Real, a Santa Margalida

En conclusió, la implantació de l'ecotaxa va generar molta controvèrsia en el seu moment, ja que va dividir l'opinió pública de les nostres Illes entre defensors i detractors de la mesura.

Actualment, és un tema que encara està, o hauria d'estar molt present, ja que, més enllà de la proposta, també suposa la confrontació entre dues maneres de fer turisme i encara més dues maneres de fer turistes i, encara més, dues Illes.

La riquesa de Mallorca prové, en gran mesura, del seu patrimoni natural autòcton, i no d'horribles construccions vorera de mar com les de la Badia de Palma o dels "anglesos" camps de golf.

Cal que reflexionem en quina Mallorca volem viure en el futur. Si volem continuar vivint en un lloc privilegiat o bé ens estimam més un horrible parc temàtic. Mai s'ha de renunciar al benestar i a la prosperitat, però tampoc s'han d'oblidar les nostres arrels i el que ens fa ésser "mallorquins". Jo, al manco, no vull renunciar ni a la meva cultura ni als paisatges que han sobreviscut.

Lluís Galmés Rosselló 1AB

La nina protagonista de Slumdog Millionaire en venda.

Rafiq Quereshide, pare de Rubina Ali la famosa nina de la pel·lícula Slumdog millionari, vol vendre la seva filla per 224.700 euros. La notícia ha causat molta d' impressió. El pare justifica aquesta venda dient que ha cobrat pocs doblers per al rodatge de la pel·lícula. Segons ell, l'èxit i la fama de la seva filla acabarà; en canvi si la ven ara tindrà l'oportunitat de vendre-la a una de les famílies més riques. El que passa és que la família està enrabiada perquè les seves condicions de vida no han millorat en absolut.

La policia va detenir l'home que va voler comprar la nina. En les declaracions digué que en efecte, va contactar amb el pare de la nina i li va contar que no podia tenir fills amb la seva dona i per això estava interessat a adoptar-la. Així es va iniciar la negociació. Dues setmanes després na Khurshida, la mare de la nina, va posar la denúncia quan es va adonar dels fets amb la finalitat de protegir la seva filla i que aquests fets no es tornin a produir.

El pare, durant les declaracions va justificar els fets argumentant que: "no tenim doblers" o "a pesar de ser una estrella, no ha guanyat res i el govern no ens ajuda". El pare diu que sempre ha actuat per millorar l'estatus de la seva filla ja que com a pare té l'obligació de fer el millor per a ella.

Rafiq Quereshide per la seva banda, diu que totes aquestes notícies que parlen sobre reunions secretes entre el pare i el comprador són falses i que l'únic que s'han proposat és perjudicar la seva reputació; quan ell l'únic que vol és el millor per la seva família i el futur de la seva filla.

A mi no me pareix normal que un pare vulgui vendre la seva filla sobretot amb l'excusa que no ha recaptat els doblers suficients per poder viure en unes condicions de vida millors. La seva filla, per molt que ell digui, sí és famosa. En primer lloc perquè amb aquesta pel·lícula ha guanyat més de 8 òscars i a més segur que amb la notícia de la venda la fama de la nina ha continuat augmentant.

Jo crec que si realment el seu pare estimés la seva filla, el que hauria de fer és estimar-la. Hauria de donar més importància a això que no tenir cura de les seves condicions de vida. És natural que ara aquesta nina estigui tan malament, ha de ser molt dur, saber que el teu pare es vol desfer de tu.

Tant de bo aquesta nina és faci molt famosa i les seves condicions de vida canviïn. El més just seria que ella pogués continuar guanyant doblers i que al seu pare no li donés ni un cèntim.

Marula Campins Ramirez 2n d'ESO

Tri Campions

Després d'un any històric el Barça ha aconseguit una temporada històrica, ja que ha aconseguit les tres copes. És el primer equip de la història del futbol espanyol que ha aconseguit un triplet i a més a més a l'estiu tindrà l'oportunitat de guanyar dos títols més: el campionat de clubs i la supercopa d'Europa.

Enguany ha quedat clar que el Barça en cada partit ha jugat molt bé i això queda demostrat en el resultat amb el Real Madrid, 2-6. Des del meu punt de vista els principals artífexs d'aquest fet han estat els següents:

- ✓ En PEP GUARDIOLA: després d'una carrera professional plena de victòries en el Barça, va decidir retirar-se i entrenar al Barça Atlètic i després d'un any decidí entrenar el primer equip. Ha quedat molt clar que en Pep ha implantat una forma de jugar molt competitiva.
- ✓ A INIESTA & XAVI HERNANDEZ : Es tracta de dos jugadors migcampistes molt eficients i això es demostra en el fet que tots els atacs del Barça han passat per les seves botes.
- ✓ MESSI : per a mi és el millor jugador del món per al qual no tenc paraules a bastament d'agraïment. És el davanter més desequilibrant.
- ✓ PUYOL, PIQUÉ i DANI ALVES : Han sabut fer front a tots els atacs del contrari i a més han assumit papers que no els pertocava dominar; per exemple Piqué que té el paper de defensa va marcar un gol al Madrid i va aconseguir desviar una pilota que anava a porteria.

NATHAN LAZCANO 2n d'ESO

Kobe Bryant

Va néixer a Filadelfia el 23 d'agost de 1978. El seu pare també va ser jugador de la NBA, es deia Joe "Jellybean" Bryant i va ser un jugador precoç. Kobe va entrar a la NBA mentre jugava a l'institut l'any 1996. En la seva primera temporada amb Els Angeles Lakers ja va jugar com un dels millors jugadors encara que Jordan sempre aconseguia millors marques que ell . Va guanyar el concurs de mats i va ser el màxim anotador en el All Star de novells amb 31 punts.

En la seva segona temporada en la NBA el varen elegir com integrant del quintet titular per al All Star, i era el jugador més jove (19 anys).

Va participar en aquest partit substituint a 'Magic' Johnson que havia debutat amb 20 anys i 5 mesos en 1980. La seva actuació no va passar desapercebuda i va passar a ser el màxim anotador de l'equip de l'Oest aquest dia amb 18 punts.

En el seu tercer any en Els Angeles Laker, va tenir una mitjana de 20 punts per partit i estava entre els líders de totes les estadístiques del conjunt angelí. Bryant ja havia destacat en el seu institut com a jugador de bàsquet. Amb el seu equip *Southeastern Pennsylvania* es va proclamar màxim anotador de tots els temps amb 2,883 punts, i trencà així el rècord que posseïa la NBA amb 2,359 punts.

Kobe va guanyar molts de premis en aquesta etapa. De mitjana va tenir 30 punts per trobada, 12 rebots, 6.5 assistències. Els Lakers el volien costàs el que costàs però aquell any la seva opció de draft (traspàs de jugadores d'institut a equips més importants) no era de les primeres. Així, que van fer un tracte amb els Charlotte Hornets que el triarien en tretzè lloc i després li traspassarien als Lakers a canvi del pivot Vlade Divac. No es van equivocar. A pesar de la seva falta d'experiència universitària, Kobe va contribuir de manera significativa en les 56 victòries dels Lakers en la temporada 1996- 97 .

Nathan Lezcano 2 d'ESO

Mallorca Prix 2009

Més de 140 joves de set municipis diferents de Mallorca, han participat al Gran Prix 2009. El joc s'ha desenvolupat al Palau Municipal d'Esports d'Andratx.

El concurs consisteix en un tipus de gimcana, que està formada per sis proves que estan inspirades en l'illa de Mallorca, en els seus costums i amb els elements de la cultura mallorquina.

Hi ha hagut 10 semifinals, el finalista de cada semifinal, passarà directament a la final, que es celebrarà el dia 20 de Juny al municipi d'Inca. Els pobles que passaren a la final són:

<ul style="list-style-type: none">• Santa Maria - 101 punts.• Llubí - 91 punts.• Andratx - 77 punts.• Marratxí - 101 punts.• Santa Margalida - 99 punts.	<ul style="list-style-type: none">• Campos - 86 punts.• Algaida - 89 punts.• Binissalem - 102 punts.• Pollença - 87 punts.• Capdepera - 68 punts.
--	---

Els objectius del Mallorca prix són: la diversió, la cooperació, l'habilitat, l'expressió i el coneixement de la cultura.

La participació dels pobles de Mallorca ha augmentat bastant des de l'any passat, fa un any és varen inscriure 30 municipis, però aquest any n'hi ha hagut 40.

Els 10 municipis guanyadors de les semifinals han obtingut diferents premis: material esportiu etc.. L'equip guanyador el premiaran amb un viatge per fer esport d'aventura.

El resum de les semifinals i de la Gran Final s'emetrà a Televisió Mallorca perquè els joves participants es puguin veure.

En aquest concurs hi varen participar alumnes de Son Pacs, de diferents pobles, com per exemple: Palmanyola, Puigpunyent, Bunyola ...

Cristina Alomar 2BS.

MILERS DE COLORS

Últimament s'usa dur els cabells de colors de fantasia i cridaners.; com per exemple el rosa, el lila, el blau, el turquesa, el blanc, verd.....Estan també de moda pentinats amb rastes i llargs i molt llisos.

Per anomenar aquests pentinats s'ha usat el nom de "emo". Això és un gran error, en realitat s'anomena "scene queen". Entenem per *scene queen* l'estil de moda que és purament cridaner i desperta la curiositat de la gent. Aquests pentinats també comporten un estil de vida, ple de sessions fotogràfiques.

Si alguna vegada se us ha ocorregut aquí teniu un parell de consells:

- ✓ Per tenyir-te el pèl de colors vius, te l'has de destenyir-te primer fins un color rogenc o blanc. Això es fa perquè no es barregi amb el color del teu pèl natural i no es faci mes fosc.
- ✓ Si decideixes fer-te'l, has d'anar a un estilista de confiança que, encara que sigui molt costós perquè cal usar productes de qualitat.
- ✓ En general són pentinats que necessiten molta cura i molt de treball i nombrosos tenyits perquè el color quedi com el primer dia. S'ha d'admetre que totes aquestes accions fan malbé el pèl però produeixen un efecte molt satisfactori en la vista dels altres.

Aquests pentinats pretenen introduir un concepte nou i diferent de la moda, i de cada vegada és més habitual trobar-los al carrer. Els pentinats de fantasia expressen el desig de sortir-se de la normalitat i la monotonia, de crear alguna cosa millor, i més extremada si la compares amb la resta.

En cada un dels pentinats hi ha molt més que pèl, hi ha art i un gran assortiment de pentinats a tot color. A vegades en mirar-los, tens la sensació d'estar en una festa de Carnaval perquè destaquen per les formes i els colors diferents. Duen un esperit de rebel·lia i això els dóna vida.

El que vull és fer-vos entendre que les persones que duen aquests pentinats són persones normals (si és que existeix la normalitat). L'únic que els empeny a fer una cosa així és la voluntat de mostrar una cosa diferent. Si en voleu saber un poc més, us recoman que mireu el llibre *Hair Wars : Pentinats de Fantasia* que ens mostra tot el que es pot fer amb el pèl . A més, les fotografies són espectaculars i sorprenem per la quantitat de colors.

Elisa Fernández 2 d'ESO

POEMA

Retirat a la més fosca eternitat,
oblida la meva trista existència.
Desapareix malgrat només sigui un instant
només per poder veure la llum.
Perdona si t'ofenc estimada luxúria
però no resistesc tanta penombra al sol.

Sé que m'has abraçat en aquella dolça soledat,
que ets qui ha guardat les meves desesperants llàgrimes
a les meves tragicomèdies més irrelevantes,
la que em va donar l'aire per aixecar el cap
davant l'escarrufadora realitat en tantes ocasions,
però no aguant l'infinít buit que duc davant meu.

Trenques la imatge més bonica,
m'arrabasses la calidesa més reconfortant,
me dónes aquell moment de perfecció
i com una bufada d'aire me'l robes sense més.

Encara que a la fi ets com un cec amor,
un sospir que me deixa sense alè,
un calfred que fa tremolar la meva ànima,
una sortida que m'espera a tots els cantons
per quan me rendeixi poder acudir a la seva recerca.

Andrea Cañal Hernández 1BB

Acudits

En Miquelet entra a la cuina i comença a dir a la criada: "Abuelita abuelita!" La mamà d'en Miquelet li diu: Per què li dius a la criada "Abuelita". En Miquelet li contesta: Perquè el meu papà li diu, mamacita!

.....

La mestra li diu a Jaimito: -Digues-me un exemple de just però que sigui incorrecte.- Jaimito li contesta: -Et fiques el dit índex en el nas et queda just ,però és incorrecte .

.....

Una dona arriba a ca seva i es troba al marit amb un matamosques a la mà:

-Què fas ?

-Mat mosques.

-I n'has mort qualcuna?

- Sí, ! 3 mascles i 2 femelles !

- Com saps si són mascles o femelles?

- 3 eren dins un tassó de cervesa i 2 en el telèfon!

.....

La mare d'en Felip s'estranya que el seu fill torni tan prest de l'escola, per això li demana:

- Per què has arribat tan prest de l'escola, fill?

- És que he estat l'únic que he pogut contestar una pregunta.

- Molt bé, Felipe! Ets un nin molt estudiós!

- I quina ha estat la pregunta?

- Qui ha llençat l'esborrador al director?

.....

GRAFFITIS CURIOSOS

- Tenir la consciència neta és símptoma de dolenta memòria.

- Si la muntanya ve cap a tu, corre! és una allau!

- Errar és humà, però donar la culpa a un altre, és més humà encara.

- Jo no sofreixo de bogeria, la gaudeixo a cada minut.

Felipe Amexis 2BS

